

Karter, Czeka za

Nie ma oni, jest tylko ona i on
Ona dobra żona choć wciąż obrażona
Bo to on przecież jest zÝy, nie zna bieli
I dziś wcale nie musi się zÝościć ż
On miał dość pieniędzy, ona miała doż
Wzrok na swym ciele, więc szukała chÝodnego wyroku
I w niewiele, bo w tydzień znalazęa dwÝoacute;ch
Co razem tworzyli jedność często trafiając do gazet
Nie pytaj o twarze, nie pytaj, bo to na marne
Ona w obawie wolała przed niż po sprawie
Przelać pieniądze i czekać na to co dalej
Wtedy już nie tylko mąż wpędzał w zakć
Upierdliwe tykanie plus jeszcze kilka wskazęoacute;wek
O ktÝoacute;rej i gdzie plus skrÝoacute;t tego jak umrze mąż
Ich dwÝoacute;ch, jeden snajper na dachu
Drugi wtopiony w tÝum daje mu znak do strzału
Piątek, centrum, samo południe
Ona na rogu kwiaciarni, on - zaraz znajdą go w tÝumie
On miał być, ona w brÝzowym pęaszu czeka
Jak typ na dachu, lecz typ pociąga za spust, strzela
Oni młodzi po przejściach
Każde z nich przeszęo więcej niż Forest Gump
I nieważne czy świat pędzi, oni chcą biec gdy wszystko
Oni stoją gdy świat pędzi, bo wedÝug nich sć
Jej głos i jego sćowo, ty skup się a złapiesz
Bez głosowania, bez obietnic, to daje masakrę
Oni, coś jak romans bez zarzutu
Zgubili puste słowa gdzieś w zaułku
On młody romantyk, młody jak antyk
Czterdziesści wiekÝoacute;w temu, dziś chodzi jak stary wosk
Bo co krok to podskok i to nie przez młodość
Po prostu szczęśliwi tak chodzę
Typy połÝoacute;wkę pijł na raz, on na trzy zmiany tyra jak
Z drugą połÝoacute;wkę patrzy na nich, razem ś
Planują, po prostu sł razem
On ma pierścionek dla niej, może go w końcu pokarze
Może dziś, jest piątek, południe
On w centrum z pierścionkiem czeka uciekając od stresu
Nie ma jej, za to jest kobieta w brÝzowym pęaszu
Może ma zegarek
, więc podchodzię nie tracąc czasu
Oto i on i ona, śmieją się
Na co dzień chce ją w swych ramionach mież
SamobÝoacute;jstwo to wieczność, wiesz co?
On woli dożywocie za morderstwo, za tÝ przyjemność
Pamięta jak swoją miłość pomijaŁŁyk za łykiem, kaędą wspÝoacute;lną
Dziesś lat pÝoacute;źniej trafią na super pustÝ
Od ktÝoacute;rej z pieniędzmi było trudno uciec
Jest piątek, on ma 45 lat
WspÝoacute;lnika w tÝumie i czeka na dachu na znak
Centrum, samo południe, na rogu kwiaciarni
Stoi klientka w brÝzowym pęaszu co młę a nie trawi
Mają go zabić, on z dachu to potrafi
Słyszy znak, czeka za żoną, wspÝoacute;lnik sprawdził
On go zauważżył jak czaię się za nią, za ł
W końcu strzela, trafią, uwierz na słowo
Słowo - czÝsto je można źle zrozumieŃ
Słowo czÝsto jest powodem zÝych posunię ć
Skup się, czekał, znaczy na żonę
I tu zaczyna się problem
Gdy wspÝoacute;ł dojrzaą męża ofiarł
Jak podpierał kwiaciarnię na rogu dalej
Dał znak snajperowi, że mąż czeka

Snajper zrozumiał, że to ten przed któzym stoi kobieta
W brązowym póaszczu, nasz Romeo miał pecha
Chciał spytać o czas, ale poszóo coś nie tak
Jego przeszóość byóa jak kula u nogi
Teraz ma kolejną, któoacute;rej nie da się wybić z gó Stać
za kimś, a czekać na kogoś
Niby róoacute;żnica, ale sam osądź jaki to bó Żaden powiedzieć by można
Tutaj to byó początek końca